

Huisvesting, gezondheidszorg, onderwijs, mobiliteit en milieu

De volgende regeringen moeten de strijd aanbinden met alle vormen van bestaansonzekerheid.

Na een analyse over tewerkstellingskwaliteit en een andere over arbeidsongelijkheid, publiceert ABVV-Brussel een derde analyse over de levenskwaliteit in de stad. Deze analyse inventariseert en onderzoekt de nood aan woningen, toegang tot zorg, mobiliteit en onderwijs.

Brussel is één van de rijkste regio's in Europa, als we tenminste de geproduceerde welvaart per inwoner in acht nemen (het bruto binnenlands product per inwoner). Nochtans leeft bijna een derde van zijn inwoners onder de armoedegrens. Een deel van de bevolking heeft onvoldoende toegang tot noodzakelijke basisvoorzieningen zoals een degelijke woning en kwalitatieve gezondheidszorg. Het onderwijs slaagt er niet in om de ongelijkheid te verminderen. Mobiliteitsproblemen hebben een impact op de levenskwaliteit in de stad:

- het kwart Brusselse huishoudens met de laagste inkomens spendeert gemiddeld de helft van hun inkomsten aan huisvesting en bijhorende kosten.
- 43.000 personen staan op de wachtlijst van de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM) voor een sociale woning.
- de huurder van een kleine woning met een laag comfort betaalt gemiddeld meer dan een huurder van een woning met dezelfde afmetingen maar met meer comfort.
- Er zijn 4000 thuislozen geteld in Brussel. Het aantal mensen zonder dak boven hun hoofd is bijna verdubbeld tussen 2008 en 2016.
- Tussen 2015 en 2018 is het aantal mensen dat minstens een keer gezondheidszorgen heeft uitgesteld om financiële redenen significant gestegen in de middenklasse, terwijl dit daalde in de hogere klassen (25% van de personen met de hoogste socio-economische index).
- In de rijkste gemeente van Brussel is de mannelijke levensverwachting 6 jaar hoger dan die in de armste gemeente.
- uit het PISA-onderzoek van 2015 in de Franse Gemeenschap bleek dat de prestatiekloof tussen de 25% meest bevoorrechte 15-jarige leerlingen en de 25% meest kansarme leerlingen gelijk is aan drie schooljaren.
- 14,8% van de Brusselaars tussen de 18 en de 24 jaar hebben geen secundair onderwijsdiploma en volgen geen enkele vorm van onderwijs of opleiding.
- een recente analyse van de luchtkwaliteit wees uit dat op slechts 3,8% van de meetpunten het gehalte aan stikstofdioxide onder de aanbevolen limiet van de Wereldgezondheidsorganisatie lag.
- op weekdagen rijden er dagelijks 370.000 auto's in Brussel, enkel en alleen voor het woon-werkverkeer.

Deze situatie is onaanvaardbaar en betekent een schending van de basisrechten van artikel 23 van onze grondwet. Deze schending leidt rechtstreeks tot de precarisering van de levensomstandigheden van een deel van de bevolking die zo een keuze moet maken tussen een behoorlijke woning, aangepaste zorgen, goed onderwijs of gezonde voeding voor hun kinderen... Omdat de verschillende aspecten van precariteit versterkend op elkaar inwerken, kunnen mensen moeilijk verandering brengen in hun situatie van bestaansonzekerheid: zonder diploma is het moeilijk om een kwalitatieve job te vinden; zonder een kwalitatieve job is het moeilijk om voldoende te verdienen om zich een behoorlijke woning te permitteren; een woning in slechte staat heeft een negatieve invloed op de gezondheid; werken of studeren verloopt moeilijk wanneer je in slechte gezondheid bent, enz.

ABVV-Brussel eist een recht op de stad dat aan iedereen gelijke toegang tot kwalitatieve openbare diensten garandeert. Voor het ABVV is het herstel van sterke openbare diensten een onvermijdelijke bijkomende voorwaarde voor toegang tot degelijke jobs en sociale zekerheid voor iedereen in een rechtvaardige en gelijke samenleving. De ongelijkheid in ons onderwijssysteem, de veel te hoge woningprijzen en de problemen met de toegang tot een kwalitatieve gezondheidszorg zijn drie obstakels voor de opbouw van dit soort samenleving waar wij naar streven.